

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2011. november 17.
(csütörtök)

Horváth Géza

KRISZTUS ÍTÉLŐSZÉKE ELŐTT

Alapige: 2Korinthus 5,10

Mert nekünk, mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék a szerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.

Imádkozzunk!

Urunk! Áldunk és magasztalunk, hogy egybegyűjtöttél ezen az estén is bennünket.

Köszönjük, hogy hálaéneket énekelhettünk. Egy kicsit fáradtan talán, de hisszük és valljuk, hogy szívünk teljességéből zenghettük: valóban a te szerelmedet, szeretetedet, kegyelmedet Jézus Krisztus hozta le hozzánk.

Köszönjük, ha hozzánk is elért ez a szeretet. Áldunk, ha megragadott bennünket, ha átformált. Köszönjük, ha a mai napon is ebből a szeretetből élhettünk.

Kérünk, amikor ma este is igéd fölé hajolunk, tegyük ezt mindannyian, igehirdető és igehallgatók is levetett saruval. Érezzünk meg ennek a helynek a szentségéből valamit, és legfőképpen minél többet a te szentségedből, Úr Jézus Krisztus.

Kérünk, hogy szembesíts mindig önmagunkkal, hol állunk a hit útján. Szembesíts azzal bennünket újból és újból, hogy el ne vesszünk a cél előtt, vagy nehogy megálljunk, megpihenjünk, hanem elvegyük majd azt a koronát, amit ígértél és készítettél a téged szeretőknek.

Kérünk, Urunk, hogy ma este is igéddel szólíts meg bennünket, mi pedig vágyakozva hallgassuk azt, és engedd, hogy igazat adjunk neked, mert igaz a te igéd, Urunk.

Köszönjük, hogy a kezünkben lehet, és hallhatjuk, és talán érthetjük is majd annak az üzenetét. Légy áldott, Urunk, mert ezt csak te tudod megcselekedni velünk egyedül.

Ámen.

Igehirdetés

Ez az ige is azok közé az igék közé tartozik, amelyeket könnyű félreérteni, és amely igéket sokan félre is értenek, vagy ami még szomorúbb: félre is magyaráznak.

Erre talán az is okot ad, hogy az új fordítású Bibliában ez a mondat, amit most felolvastam, egy kicsit másképpen van. Az új fordításban úgy hangzik ez a mondat: „mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszat.”

Első olvasásra vagy első hallásra talán esetleg sokakban felmerül az a kérdés, hogy akkor miről is van itt szó? Cselekedeteink szerint fogunk megítéltetni? Mert az is benne van az igében, hogy aszerint, amit e testben cselekedett, jót vagy gonoszt.

Ez a tan felhatalmazza arra talán az emberek sokaságát: lám, ezért kell jót cselekedni. Cselekedjünk jót, mert odaállunk majd az Isten ítélőszéke elé, és ott ez lesz a kritérium, hogy jót cselekedtünk-e, vagy pedig gonoszt.

És akkor azt kérdezhetnénk mi: hol van a reformátori tanítás, amely szerint a mi cselekedeteink *fölött* áll a hit és az Istennek hozzánk való kegyelme?

Ebben a kérdésben, hogy eligazodjunk, ma este figyeljünk ennek az igének az üzenetére. Azért olvastam fel a Károli Bibliából, mert ott talán egy kicsit egyértelműbb a szövegekörnyezet is.

Az a néhány vers, ami körülveszi ezt a mondatot, hogy „nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt”: az a Károli Bibliában található szövegekörnyezet is nagyon érdekes.

Először is sokan megdöbbennek, hogy ilyen is van? Egyszer valaki őszintén megkérdezte: van ilyen, hogy Krisztus ítélőszéke? Ugyanis, ha az emberek között Jézus Krisztusról beszélünk, vagy hallunk mi is, akkor sokan megdöbbennek, hogy egyszer majd Jézus Krisztus ítélni is fog. Pedig a hitvallásban világosan mondjuk: „onnan jön el ítélni élőket és holtakat.”

Sokakban ugyanis az a Jézus-kép él és van, amelyik nagyon kedves kép Jézusról. Amely kép Jézus Krisztust irgalmasnak mutatja be. Úgy mutatja be, hogy segít, megszánja még a sokaságot is, mert éhesek. Megszánja a gyászmenetet, mert egy fiatalat visznek, s visszaadja az édesanyjának. Beszél a samáriai asszonnyal. Jézus Krisztusból a szeretet, az irgalom, a békeesség árad. Bűnösökkel együtt eszik. — és sorolhatnám tovább.

És ilyen is van, hogy neki ítélőszéke van? Szeretjük azt énekelni: „Szelíd szemed, Úr Jézus, jól látja minden vétkeimet.” A Jelenések könyve pedig úgy beszél Jézus Krisztusról, hogy „szemei, mint a tűzláng.” — Értjük a kettőt? „Szelíd szemed, Úr Jézus, csak várom, hogy majd rám tekint, szelíd szemed, Úr Jézus.” Ugyanakkor a Jelenések könyvében „szemei olyanok, mint a tűzláng” — mondja Isten igéje.

Jézus Krisztusnak ítélete, amikor visszajön ítélni, nemcsak arra fog irányulni: „gyertek, én Atyámnak áldottai...” Hanem arra: „távozzatok innen, sosem ismertelek titeket. Vessétek a külső sötétségbe, ott leszen sírás és fogcsikorgatás.”

A János evangéliuma 1. része különösen jelentős ige. Ebben az első részben olvassuk: „az Ige testté lett, közöttünk lakozott, láttunk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyellemmel és igazsággal.” Ez a mondat nagyon fontos lett nekem most, amikor ezt az igét elolvastam, és hirdetem itt, hogy Jézus Krisztus telve volt kegyellemmel és igazsággal.

Ez a kijelentés Jézus Krisztusról az Ő isteni lényét nemcsak kegyelmesnek látja, hanem igazságosnak is. Ezért mondja mindkettőt Isten igéje. Kegyelmes az Úr Jézus Krisztus, ugyanakkor igazságos is. És ha ezt az igét most megértjük, akkor világossá lesz előttünk, hogy Jézus Krisztusnak az Ő visszajöveteléig a *kegyelme* hangsúlyosabb, amikor pedig visszajön, és majd nekünk, mindnyájunknak meg kell állnunk Krisztus ítélőszéke előtt, akkor az *igazsága* lesz hangsúlyosabb. Ezért mondjuk azt, hogy most a kegyelmi időben élünk. Mert a kegyelmes és igazságos Jézus Krisztusból a *kegyelem* a hangsúlyosabb. Amikor meg az Úr Jézus Krisztus visszajön (a kijelentés szerint, úgy, ahogy elment), és megtartja az Ő ítéletét, akkor meg az Ő *igazsága* lesz a hangsúlyosabb, mert vége lesz a kegyelmi időnek.

Miért lesz ez így? Éppen ezért kell ma azt mondani, hogy ma olyan kegyelmi idő van, amiről azt énekeljük: „Ma még lehet, ma még szabad...” Amikor Jézus Krisztus visszajön, akkor már nem lehet és nem szabad. Változik a helyzet. Változik az a közeg, amiben Jézus Krisztussal ma találkozhatunk, meg amiben akkor fogunk találkozni vele. Más lesz a felállás. Ma még lehet, ma még szabad, de onnantól kezdve nem.

Néhány példát mondok a Bibliából.

- A kegyelmes Jézusról nagyon szép és nagyon tanulságos történet az, amikor odaviszik Jézus elé a házasságtörő asszonyt: Mester, ez az asszony tetten kaptatott, mint házasságtörő. Mózes törvénye szerint meg kell köveznünk. El kell ítélnünk. Azért, mert a törvény igazság.

Jézus Krisztus ott az igazságot hangsúlyozza? Igazatok van? Nem, hanem az Ő kegyelmét hangsúlyozza. Asszony, eredj el. Nem kárhoztalak

téged. Eredj el, ne vétkezzél. Járj új életben. Nem ítéli el. Azért, mert ott sokkal hangsúlyosabb a kegyelem: „Aki közöttetek nem bűnös, az vesse rá az első követ.”

Olyan, mintha egy bírósági tárgyaláson lennénk, ahol az ügyész olvas fel a vádat: Ott van egy vádlott, aki ezt meg ezt tette, ebbe és ebbe a törvénybe ütközik, és ezt és ezt a büntetést kérem kiszabni, és akkor a bírót mondáná: kedves ügyész úr, most a maga bűneiről beszéljünk először. Érezzük, ugye, hogy mi történt itt. Ja, hát ne erről a gyilkosról vagy rablóról beszéljünk. Először, kedves ügyész úr, beszéljünk csak a maga bűneiről.

Asszony, hol vannak a te vádlóid? Jézus Krisztus nem a vádlotról kezd el beszélni, hanem a vádlók felé fordul. De nemcsak az asszonyhoz fordul Jézus Krisztus kegyelemmel, hanem a vádlókhoz is. Beszéljünk rólatok. Mi van a *ti* bűnötökkel? Ti vajon elém jöttök-e a bűneitekkel? Mert ezt az asszonyt idehoztátok a bűneivel, de ti elém jöttök-e? És a vádlók szépen eloldalognak, mindenki elmegy.

- Másik példa. Jézus Krisztus azt mondja: hasonlatos a mennyeknek országa az emberhez, aki jó magot vetett a földjébe. Hosszan elmondja az Úr Jézus Krisztus, és meg is magyarázza, hogy jött az ellenség, az konkolyt vetett bele, és így a búza meg a konkoly együtt nőtt. Megkérdezték a szolgák a gazdától, hogy akarod-e, hogy kihúzzuk a konkolyt? Mit mondott az Úr Jézus Krisztus? Nem. De meddig? Az aratásig. (Máté 13).

Az aratás pedig az ítélet. Az aratásig ne húzzátok ki a konkolyt, hadd növekedjék együtt, de majd az aratáskor szétválogatjuk.

Az aratásig a kegyelem időszaka, az aratás után pedig az igazság és az igazságos ítéletnek az időszaka következik. Az aratók pedig az angyalok. A gabonát betakarítják a csűrömbé, a konkoly pedig megégetik. A kegyelem időszaka, utána pedig jön az igazságnak az időszaka.

Ami nagyon fontos mindkettőben, hogy Jézus Krisztus visszajövele ezt a lehetőséget lezárja. Ez vízválasztó lesz. Egy választóvonal lesz. Ami addig történik, akkor vége lesz a kegyelmi időszaknak, és minden ember Isten előtti jogállása véglegessé, változtathatatlaná válik. Jön az ítélet.

Addig pedig az vonatkozik ránk és minden emberre, amit a Jelenések könyvében olvasunk, amikor Isten valakivel kapcsolatban így jelenti ki az Ő igéjét: Adtam neki időt, hogy megtérjen.

Kikről beszél itt az Isten igéje, hogy nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék, aszerint, amit a testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt? Ki ez a *nekünk*? Mert ha azt gondoljuk, hogy az összes ember, akkor nagy tévedésben vagyunk. Akkor értjük félre az Isten igéjét. Ez nem azt jelenti, hogy a Föld minden embere — mindenki megy az ítéletre, ez más kérdés, ez nem tartozik ide — meg kell, hogy jelenjen Krisztus ítélőszéke előtt (mondja Pál),

hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amit e testben cselekedett: itt nem minden emberről beszél, hanem a korinthusi hívókról beszél. A korinthusi gyülekezetben levő hívó emberekről. Ma így mondjuk: az apostol a hívők seregéről beszél.

Az előző versekben ilyeneket mond az apostol: „Bizodalmunk pedig van, azért inkább szeretnénk kiköltözni e testből és elköltözni az Úrhoz.” Itt is a korinthusi hívókról beszél. „Azért igyekszünk is, hogy akár itt lakunk, akár elköltözünk, neki kedvesek legyünk.” Erre a hívó törekszik, hogy akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk (Róma 6). Testben vagy test nélkül. Akár itt, akár az Ábrahám kebelében, de neki kedvesek legyünk, mert az övéi vagyunk, hozzá tartozunk.

Itt mondja a 10. vers: „és nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt.”

Ugyanerről beszél a Jelenések könyve 20. és 22. fejezetében is Isten igéje. Megnyitattik az Élet könyve. És kik vannak beírva az élet könyvébe? Az Úréi, és majd abból megítéltetnek az ő cselekedeteik szerint.

Ugyanis ennek az igének a döntő üzenete számunkra az, hogy a hívők számára a Krisztus ítélőszéke olyan, hogy onnan nem kárhoztató ítélet jön feléjük, hanem jutalmazó ítélet: „Hogy megjutalmaztassék aszerint, amit e testben cselekedett.” Mert a hívők, akik Jézus Krisztussal jártak és benne hittek, azok ellen nincs kárhoztató ítélet. „Nincsen immár kárhoztató ítélet azok ellen, akik Jézus Krisztusban vannak.” (Róma 8,1)

Azt mondta az Úr Jézus Krisztus: aki az övé, az „nem megy az ítéletre, hanem átment a halálból az életre. Mert amikor a hívó Krisztus ítélőszéke előtt áll, akkor nem a kárhoztató ítélet fog elhangzani. Nem az, hogy azért vagy a pokolban, mert nem hittél az Úr Jézusban. Nem szeretted, nem követted, nem engedelmeskedtél az Isten igéjének — ez a kárhoztató ítélet. De mihelyt valaki azt mondja: hiszek, Uram. Te vagy az Isten Fia. Szabadítóm, Megváltóm, megmentőm, téged akarok egy egész életen keresztül szeretni, szolgálni, követni — akkor nincs kárhoztató ítélet, mert azt már Jézus Krisztus — és ezt hiszem el, amikor Jézust követem — már magára vette. Már Őt sújtotta a zord ítélet. Már Isten leperelte az én peremet, már Isten végrehajtotta a büntetést rajta nagypénteken a Golgotán.

Igen, az már átment az életre, aki Jézus Krisztusban van. Azt mondja a Jelenések 22. részben az ige: „Íme, hamar eljövök, és az én jutalmam velem van.” Ezzel Isten igéje az akkori hívókat, az akkori üldözött keresztyéneket vigasztalta.

A hívó számára olyan szép a Heidelbergi Kátéban található felelet: „Hogyan várod Krisztust? Én felemelt fővel várom az égből azt az ítélőbírórt, aki rólam minden kárhoztatást elvett.” A hívőnek ez a boldogsága, ez

az öröme, hogy várja az Úr Jézus Krisztust. Bizony, jövel Uram Jézus. Mert a Lélek és a menyasszony ezt mondják: jövel, és aki hallja, azt mondja: jöjj. Mert a hívó azt a Jézust várja, aki már őt nem kárhoztatni fogja, hanem jutalmat hoz. Erről a jutalomról többet Isten igéjéből nem tudunk. Isten igéje mindig annyit mond el nekünk, amennyire szükségünk van.

Azért nem mond róla többet, hogy ne tegyen felesleges terhet is a nyakunkba. Azért nem mond kevesebbet sem az Úr Jézus, hogy ne találgassunk. Mindig annyit, amennyire szükségünk van. De azért, hogy ne találgassunk, amennyit tudnunk kell, azt viszont elénk adja, és azt megmondja nekünk világosan és nyíltan. Tehát: „hogy megfizessen az ő cselekedeteik szerint”, ez a hívőre vonatkozik.

Végül: mi ebből nekünk a figyelmeztetés? Az, hogy nem mindegy, hogyan élünk ebben a testben. Nem mindegy, hogyan cselekszünk. Most már beszélhetünk Jakab leveléről is, ahol sok szó van a cselekedetéről. Voltak, akik ki akarták tenni Jakab levelét, mondván: nem a cselekedet a fontos, hanem a hit a fontos. — Tudjuk, hogy a mi cselekedeteink nem üdv-szerzők. Amikor a hívó ember cselekedeteiről beszél Isten igéje, akkor úgy beszél: mert lehetetlen, hogy akik Krisztusba oltattak, azok a háládatosság, a hála jó gyümölcsseit ne teremjék. Ezek a cselekedetek. És ezért ez minden hívőt felelősségre int.

Felelősek vagyunk, mert Jézus Krisztus elé kell állnunk, hogy ki, mit cselekedett ebben a testben, jót, vagy gonoszt. A hívó nemcsak jót cselekedhet e szerint az ige szerint, hanem gonoszságot is. Mert, ha aszerint fogunk megjutalmaztatni, hogy jót cselekedtünk, vagy gonoszt, akkor már ez az ige magában hordozza ennek a kijelentésnek az igazságát. Ezért figyelmeztet bennünket az ige, hogy meglássuk, mi módon élünk. Nem, mint esztelenek, hanem mint bölcsék.

Cselekedeteinkkel hálásak vagyunk a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak, hogy kivonta lábunkat a sáros fertőből, hogy sziklára állította lábunkat, és igyekezzünk úgy járni ebben a világban, ahogy Ő kérte, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyákat. Eszerint fogunk jutalmat kapni. Van, aki többet, van, aki kevesebben fog kapni. Lehet, hogy lesz, aki semmit. Az üdvössége megvan, az örök élete megvan, de nem kap jutalmat. Erről nem tudunk többet, nem is kell találgatnunk, hogy ez mi lesz. Jézus Krisztus egyetlen dolgot mondott: Ő jön, ez bizonyos. Hamar jön. Eljövök hamar.

Nemsokára advent lesz, és erről több szó lesz majd. Azt mondja: ti pedig vigyázzatok. Legyetek készen. Legyetek éberek. Cselekedjétek jót mindenkivel, kiváltképpen a hitünk cselédeivel, atyafiakkal, testvérekkel, mert Jézus Krisztust képviseljük ebben a világban. És itt azt mondja az ige: arra törekszünk, hogy kedvesek legyünk neki. Ezért végezzük azt a munkát,

amit reánk bízott Isten. Tegyük ezt szeretettel, hűséggel, alázattal, hogy így is bizonyosságot tudjunk tenni az Ő nevééről.

Ne felejtsük el, hogy nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt. Ez az ítélőszék azonban nem a kárhóztató ítéletet nyújtja át nekünk, hanem a jutalmat. Arra törekedjünk, hogy minél több jutalmat vehessünk az Úr Jézus Krisztustól át majd.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, oly sok ige van, amit nem értünk, vagy nem értetünk. Olyan jó, amikor egyet-egy felragyogatsz igehirdetőnek és igehallgatóknak is egyaránt.

Boldog a szívünk, amikor felfedezzük benne a Biblia összefüggéseit. Olyan jó, amikor belenézhetünk egy-egy igének a jelentésébe.

Köszönjük, hogy ma este is ezt tehetjük. Hadd indítson bennünket komoly szent életre ez az ige. Felelősséggel tartozunk neked is. Köszönjük, hogy figyelmeztetsz. Igen, meg kell állnunk majd ítélőszéked előtt. Köszönjük, hogy ezt abban a boldog tudatban tehetjük, hogy az üdvösséget nem veszíthetjük el, mert az örök életet már a földön is éreztük, hogy a miénk lett, odaát pedig boldogan fogjuk tapasztalni ennek a valóságát, amikor majd a reménységünk üdvösséggé lesz, hitünk pedig égi látássá.

Köszönjük, hogy te végzel mindent az életünkben. Erre is te tudsz megtanítani bennünket, és ebben is te teszel késszé bennünket, hogy így járjunk, és így éljünk.

Kérünk, áldd meg az éjszakánkat, a holnapi napunkat.

Urunk, kezedbe tesszük betegeinket, a gyászolókat.

Kérünk, hangozzék a te igéd felénk még napról-napra, és készíts bennünket, Urunk, az előttünk levő ünnepekre már most is, hogy várjunk téged úgy, hogy derekunk fel van övezve, lámpásaink meg vannak gyújtva.

Kérünk, áldd meg az iskolába, az óvodába menőket, a kollégiumokban lakó testvéreinket. Mindazokat, akiknek holnap nehéz napjuk lesz akár a munkahelyen, akár otthon a családban.

Áldd meg mindazokat, akiket holnap műteni fognak, főleg hívó testvéreinket, a te gyermekeidet, Urunk. Adj a szívükbe bátorságot, hadd tudják, hogy az életük a te kezedben van.

Mindazt, amit most csendes imádságban is eléd viszünk, Urunk, légy kegyelmes meghallani.

Ámen.

692 Úr Jézus, ki mennybe fölmentél

Siklós József (1920-1983)

 Tárkányi-Zsaskovszky ék., 1855

Úr Jé - zus, ki menny - be föl - men - té l,
Ott né - kü nk he - lyet ké - szí - tet - té l.
Ö - rök ott - hon vár mi - rá nk, a - zért dí - csér most i - má nk,
Úr Jé - zus, így ál - dunk, így vá - runk.

2. Úr Jézus, áraszd ki erődet:
Szólhasson bizonyosat néped,
Megtalálva a helyét, néked szánja életét!
Úr Jézus, így áldunk, így várunk.

3. Úr Jézus, hisszük, eljössz ismét,
S hódol majd a világmindenség.
Leborulunk előtted, úgy dicsérjük szent neved.
Úr Jézus, így áldunk, így várunk.